

מ"ת 5859/11 - מדינת ישראל נגד עלי גריافت

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 14-11-5859 מדינת ישראל נ' גריافت(אסיר)
בפני השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל
מבוקשים
נגד
علي גריافت
משיבים

החלטה

בפני בקשה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בכתב האישום שהוגש נגדו, מיויחסות למשיב עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה חשישינו אינו תקף ועבירה נלויה של נהיגה ללא ביטוח.

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), הוא הקובע את מסגרת הדיון בבקשת מעין זו. לפי הוראות הסעיף ניתן להורות על מעצרו של הנאשם, עד תום ההליך המשפטי נגדו מכמה עילות, אשר הרלוונטיות לענייננו היא קיומן **חשש שהנאשם יסקן את בטעון הציבור אם לא עוצר**. עוד קובע הסעיף מספר סיגים והם קיום **ראיות לכאורה** לאשמו של הנאשם, והיעדר אפשרות "להציג את מטרת המעצר בדרך של **שחרור בערובה ותנאי שחרור**, שפגיתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

השאלת הראשונה, אפוא, שיש לבחון היא שאלת קיומן של ראיות לכאורה. הנאשם לא חלק על נהיגתו את המשאית ביום 16.11, אלא שטען בפניו שלא ידע אודות הפסילה וכי הוא מחזיק ברשות זמני תקף. דברים דומים אמר הנאשם בחקירהו במשטרת. כאשר עומת הנאשם על ידי עם העובדה כי הוא נposal מנהיגה בנסיבות, ובנסיבות סגנו - שאינו זה המציגו בהליך הנוכחי - בידי בית המשפט בפתח תקווה, טען שלא הבין כי הוטלה עליו פסילה. התרשםתי כי הנאשם מיתמם ומשנה גרסתו לפי השאלה המופנית אליו והעבודות המוצגות בפניו. מכל מקום, בוודאי שקיימות ראיות לכאורה נגדו, שכן אין מחלוקת שנаг ברכב וכי הוטלה עליו פסילת ראשית בנסיבות. הטענה כי לא הבין את דבר הפסילה אינה טענת הגנה רחוכה, שכן פוגעת בחזק הראיות נגדו בשלב זה.

מדוחות השוטרים עולה כי הנאשם אף לא צית לאור עצור שניית לו והמשיך בנסיעה עד אשר אחד מהם השיג אותו בנסעה על קטנווע עצר אותו. עבירה זו משומם מה לא מיוחסת למשיב בכתב האישום, אולם היא מוסיפה חומרה לניסיונות.

באשר לשאלת המ██וכנות, אין חולק כי ככל שמדובר בעבירות תעבורה, אין למהר ולהורות על מעצר של נאשם עד תום ההלכים נגדו, אולם העבירה המיוחסת לנאשם אינה עבירה תעבורה גרידא.

כבר נקבע לא אחת, כי נהיגה בזמן פסילה מהוות סתרת לחי וקריאת תיגר על שלטון החוק, שכן המשיב מגלה בהתנהגותו שהוא אינו מכבד את החלטת בית המשפט לפטול את רישומו או החלטת רשות הרישוי שלא לחදש את רישומו. זאת ועוד, מתרבר כי לחובת המשיב לא פחות מ - 202 הרשעות קודמות(!), ומעל ראשו מרחף עונש מאסר מותנה לתקופה של שבעה חודשים, אשר אף הוא לא הרתיע את המשיב מלנהוג למחרות האיסור שהוטל עליו.

עיוון בಗלוון הרשעותיו של המשיב מגלה כי לחובתו עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילה משנת 2006, עבירות חוזרת של נהיגה ללא רשיון תקין, נהיגה ברכב שרישומו אינו תקין או ניתנה עליו הודעת איסור שימוש ועבירות חוזרת של נהיגה ברכב לא תקין. אכן עבירות רבות של המשיב קשורות בהובלת מטען, אולם איןני מקבל שמדובר בעבירות טכנית בלבד כנטען, ולחובתו אף הרשעה באחריות לתאונות דרכים.

ניתן לקבל הצבירות מספר גדול יחסית של עבירות מטען לניג מקצוע, אולם כמוות של 202 עבירות הינה יצאת דופן ומיידיה על זלזול בוטה בכספי ההתנהגות בכביש וככליה הבטיחות, מה גם שכאמור למשיב גם עבירות מהותיות חוזרות של נהיגה ללא רשיון תקין ונוהגה ברכב שהשימוש בו אסור בידי בוחן תנואה, וזאת אם מתעלם בשלב זה מעבירה הקודמת של נהיגה בפסילה שבוצעה לפני זמן רב יחסית.

כמו כן, דומה כי בתקופה האחרונה קיימת מגמה של החמרת הגישה כלפי עברייני תעבורה והמעצר נקבע כ"דרן התמודדות חיונית והכרחית ללחימה ברגע הנהיגה הפרועה והמ██וכנת". ראו לעניין זה לדוגמא בש"פ 9701/96
אלטס נ' מדינת ישראל, בש"פ 07/09/2030 מושא כרישת נ' מדינת ישראל.

בנסיבות אלה סבורני כי מתקיימת דרישת המ██וכנות המקיימת עילית מעצר. מי שצבר מספר כה גדול של עבירות, והוא ממשיר ונוהג ברכבו על אף היעדר רישיון נהיגה תקין, על אף פסילה שהוטלה עליו, על מסר מותנה ממושך המרחף מעל בראשו, וכשהוא מתעלם מאות שטר, מגלה כאמור זלזול בחוק, בכליה התעבורה ובבטחון הציבור.

התנהגותו של המשיב, לרבות היעדר קבלת האחריות למשעו, תוך טענות שונות בדבר רישיון תקין או הכחשת הפסילה, במשטרת ובירת המשפט, מגלוות כי מדובר למי שלא ניתן לחת בו אמון, ובנסיבות אלה, איןני סבור כי חלופה שהוצאהה בידי הסגנור הינה חלופה רואה. גם לו הייתה מוצעת חלופה "רצינית" יותר מערבות עצמית וערבות צד ג' דומה כי בנסיבות, לאור התנהגות המשיב, מן הרואי היה לבחון אותה באמצעות שירות המבחן, וסבירני כי הדברים נכונים על אחת כמה וכמה כאשר לא הוצאה בשלב זה חלופה רואה.

אשר על כן, בטרם מתן החלטה סופית בבקשתה, אני מורה על הפניה המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקירות מעצר בעניינו ובחינת חלופות שיבטיחו את שלום הציבור אם ישוחרר.

הסגור יdag להמצאת ההחלטה לשירות המבחן עוד היום לשם זירוז קבלת התסקير.

התסקיר יוגש ככל הניתן עד יום 12.7.

המשר הדין בבקשת נקבע ליום 12.8 בשעה 9.

המשיב יובה באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, 18 נובמבר 2014, במעמד המשיב, בא-כחו עו"ד מזאריב וב"כ המבקשת עו"ד שושן.